

In Vain - Von der Vergänglichkeit, QNG

“QNG – een blokfluitcollectief van een nieuwe generatie”, zo afficheren zij zich. Vier dames uit classy Berlijn, zo staan ze zeer poserend op de foto's. Zeer ambitieus, prijswinnend en met conceptuele kracht. Zo lijken zij de wereld te willen veroveren. Gevaarlijk spel, maar wellicht nodig in het huidige blokfluitklimaat, waar velen dringen aan de top. Een collectief is nog geen Consort, en een Consort is zeker geen collectief in de moderne zin, zoals QNG overeind houdt. Wat staat QNG voor ogen? Op deze cd in ieder geval het concept van de Vergankelijkheid, dat ze uitdragen in stukken die gewijd zijn aan het besef dat Dood ons allen wacht. Nieuwe stukken (Hahne, Beeferman, Moravec, Kosviner) en oude muziek (Scheid, Bach). Bovendien ook de meester van de spirituele grensoverschrijding: Bruckner met een *Vexilla Regis*. Verrassend, intelligent geprogrammeerd, zeer goed gespeeld, interessante muziek. Alleszins aan te bevelen. Hopelijk kunt u hen een keer live beluisteren op de plek waar hun concepten te toetsen zijn aan de levende werkelijkheid; waar hun einde dreigt als die werkelijkheid niet perfect is. Ben benieuwd hoe het verder gaat met hen!

In Vain – Von der Vergänglichkeit, QNG Quartet New Generation – Recorder Collective, GEN 89143, www.quartetnewgeneration.com

The Bad Tempered Consort, A Imagem da Melancolia

A Imagem da Melancolia speelde een Portugees orgelboek in op een cd genaamd Bad Tempered Consort en behandelt het consort als een orgel, met af en toe solo-neigingen.

Authenticiteit; in hun inleiding geven ze aan dat de cd eigenlijk een modern concept is en daarmee scharen zij zich volop in de Nieuwe-Oude Muziek. Voor mij betekent dat: muziek maken in het volle besef dat dit altijd en volkomen een expressie is van de eigen tijd en de eigen cultuur. Het leuke aan dit concept is dat het een werkelijk post-

moderne reconstructie is. Een oud werk wordt uit elkaar gehaald, van nieuwe concepten (constructen) voorzien en opnieuw in elkaar gezet. Jammer vind ik dat nu deze weg eenmaal is ingeslagen, er toch gespeeld wordt alsof het allemaal net echt is. Als je zover gaat de woordspeling Bad Tempered Consort te gebruiken dan verwacht ik iets van een hedendaags commentaar op de historische fenomenen die je speels door elkaar gooit (het Consort en de Well Tempered –J.S. Bach– stemming.) Ik vind dat dit commentaar niet gegeven wordt en daarom vind ik het concept grenzen aan kitsch. Wel mooi gespeeld, hoewel het niveau van de spelers niet overal gelijk is. Er wordt ook gaaf en evenwichtig gezongen door Magna Ferreira en de cd is het beluisteren zeker waard.

**The Bad Tempered Consort,
A Imagem da Melancolia, Naxos CC72321,
www.challengerecords.com**

Johann, I'm Only Dancing, Red Priest

Tot slot de nieuwste cd van Red Priest, het vehikel van de Engelse blokfluitvirtuoos Piers Adams. Deze popband is bedoeld om puur entertainment te bieden met oude partituren. Daarmee staat ze in een traditie die al oud is: Orchestre Jean-François Paillard, Louis van Dijk, Ekseption, Thijs van Leer, J.S. Bach...

Bach maakte van Vivaldi-concerten ernstig amusement, deze musici maken van J.S. Bach vrolijk amusement. Op de cd *Johann, I'm Only Dancing* speelt Red Priest een pastiche van Bachbewerkingen waarmee zij laten horen met veel plezier en veel kundigheid de tonen te kunnen laten rollen. Het heeft hier weinig zin om te debatteren over kunst of kitsch. Goed gelukt entertainment op hoog niveau, niet gelikt, wel hier en daar een muzikale valkuil. Ik hoop op uitbrengen van een cd met jazz standards, of zoals op Pamela Thorby's cd, eigen poppy of folky arrangementen. Wel kopen hoor, veel te leuk.

**Johann, I'm Only Dancing, Red Priest
Red Priest Recordings - RP007,
www.redpriest.com**

